

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 1385.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Chr. Jensen: Da dette Lovforslag blev forelagt i forrige Samling, hilste jeg det med Glæde, idet ved denne Forelæggelse et Ønske, der næres af den største Del af vor Haandværksstand, blev opfyldt. Vi have Alle en Følelse af, at ved de Forhold, hvorunder vi levede i de gamle Sagens Tid, klæbede der mange Mangler, som man maatte ønske hævdede, men det er ogsaa sikkert, at den bratte Overgang til Næringsfrihed i Følge Loven af 1857 paa een Gang løsne alle Bånd, og at der derved kom Uro i hele vort Haandværkerliv. Et saadant Lovforslag som dette tilsigter jo kun for en Del at raade Bod paa de Mangler, som derved ere fremkomne i Forholdet mellem Mestre og Lærlinge. Det løse Forhold, som er tilstede, er jo blevet omtalt i forrige Samling, og det skal jeg derfor ikke komme nærmere ind paa. Jeg forundrede mig dengang over den Modtagelse, Lovforslaget fik fra den anden Side her i Salen, og har ikke riatic funnet forsjone mig dermed. Det blev udtalt af det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (A. Sørensen), at naar et saadant Lovforslag, som havde været til Behandling i Rigsdagen allerede for flere Aar siden og var gaaet igjennem Landsthinget, og hvorum der var skrevet Betænkninger og Tillægsbetænkninger, var blevet forelagt i Folkethinget, maatte det være saa rent og klart affattet, at der næsten ingen Væbdring var at foretage deri, men Lovforslaget var efter hans Mening uklart, uforstaaeligt o. s. v., og det ærede Medlem søgte at bevise dette. Et andet Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (S. Holm) havde en anden Opfattelse. Gaaeste vist delte han i det Hele den Mening, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds havde om Lovforslaget, men naar det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (E. F. Larsen) havde udtalt, at Lovforslaget havde sine Mangler, saa at man ikke kunde tage det, som det var, mente det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds dog, at det kunde kaldes et Mesterstykke; det var et saadant Stykke Arbejde, som kun tog Sigte paa at være til Fordel for Mestreene, men aldeles ikke tog Hensyn til Lærlingene. Overfor disse stærke Bestyldninger skal jeg kun sige, at jeg er af samme Mening som i Fjor, at Lovforslaget trænger til Væbdringer hist og her, og jeg skal med største Bered-

villighed medvirke til, at der kan ske Forandringer deri, hvor det maatte være til Fordel for Mestreene overfor Lærlingene. Naar det ærede Medlem har sagt, at Lovforslaget særlig tager Sigte paa at gavne Mestreene, er det imidlertid en aldeles forkert Opfattelse, der hviler mere paa en Dyst til at kritisere Lovforslaget end paa rigtig Kjendskab til det. Lovforslaget omhandler. Der er i Aar under Udstillingen blevet holdt mange Møder af Mænd af forskjellige Fag fra hele Landet, og vi har set, at Forhandlingerne paa disse Fagmøder særlig have dreiet sig om dette Lærlingelovforslag, og at Alle have ønsket, at det maa blive fremmet og faa en saadan Skikkelse, at der virkelig kan komme Noget ud deraf. Jeg skal imidlertid villig indrømme, at de Meninger, der ere komne frem ved disse Leiligheder, have været saa modstridende som vel muligt. Nogle vilde, at Lærlingene skulle aflægge tvungne Svendepróver, Andre derimod, at det skal være aldeles frit, men jeg tror dog, at de Fleste være stemte for, at Svendepróverne skulle være tvungne, at man skal arbejde hen til, at Lærlingen oplæres saaledes, at han kan aflægge Svendepróve, og at Svendepróve bør aflægges. Jeg har siden forrige Samling, da Sagen var for her, tænkt meget over den, og jeg er kommen til det Resultat, at jeg ikke tror, at det vil være heldigt at sætte tvungne Svendepróver her i Lovforslaget. Der er forskjellige Grunde, som tale for, at man bør undlade at gjøre det. For det Første er der den Grund, at man maa se hen til, at vi her i Landet ikke altid ere os selv, at der her arbejder mange Svende fra fremmede Lande, og naar vi da stille den Fordring til vore egne, at de skulle aflægge Svendepróve, kunne vi ikke tage Svende fra andre Lande, uden at vi stille den samme Fordring til dem. Allerede af den Grund forekommer det mig at ville være upraktisk at stille Fordring om tvungne Svendepróver, men ogsaa en anden Grund taler for at undlade det. Der er nemlig ikke en eneste Mand, der med Bestemthed kan sige, at han i Løbet af 5 Aar kan oplære sin Lærling saaledes, at han kan aflægge Svendepróve. De 3 Maanedes, som der i Lovforslaget er Tale om skulle være til Prøve, er altfor kort Tid til, at en Mand kan sige med Bestemthed, at den Lærling, han har faaet i Lære, har de Evner og Forkundskaber, der ere nødvendige, for at han en Gang kan blive en dygtig Svend; det udviller sig først, efter at han i længere Tid har staaet i Lære. Der er endnu en Side ved Sagen, nemlig at der er en meget stor Forskel paa, hvilke tekniske Kundskaber de forskjellige Haandværksfag